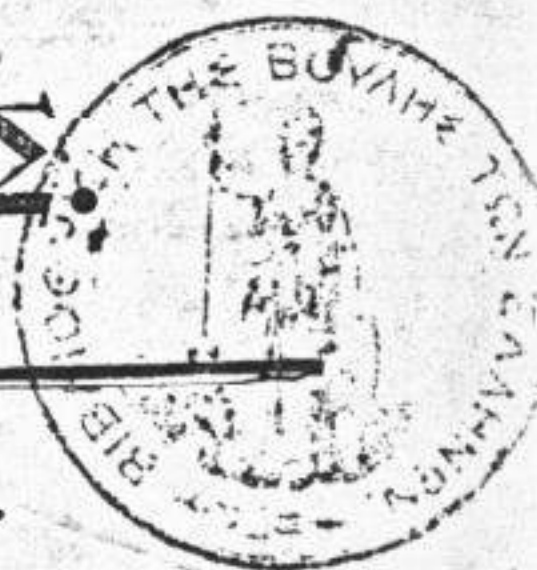

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 18 Ἰανουαρίου,

Ἐπροβλήθη νὰ συντεθῶσιν αἱ ὁδηγαί, καὶ νὰ δοθῶσι πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων Βουλευτικὴν ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς Μέγαρα. Ἐδιωρίσθη ὁ Α'. Γραμματεὺς νὰ καθυπόδάλῃ εἰς τὴν ἀκόλουθον συνεδρίαν σχέδιον αὐτῶν τῶν ὁδηγίων.

Ἐπροβλήθη νὰ σθηκῶσιν ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τῶν Δερβενοχωρίων ὅλα τὰ ἄτακτα στρατιωτικὰ σώματα, διὰ νὰ μὴν ἐνυχλῶσι τὰς ἐργασίας τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως. Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις, καὶ εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Ἐκτελεστικὸν διὰ Προβουλεύματος.

Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 16,101, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείει τὸ περὶ συστάσεως ὑγειονομείων σχέδιον νόμου μεταβεβλημένον. Τὸ Ἐκτελεστικὸν λέγει ὅτι, διὰ νὰ αἰτιολογήσῃ αὐτὰς τὰς προσθαφαιρέσεις, ἐδιώρισε τὸν Γεν. Γραμματέα, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νόμου. Ἀνεγνώσθη καὶ τὸ σχέδιον τοῦ νόμου, καὶ συζητηθὲν ἔμεινεν εἰς σκέψιν.

(Ἐκ τοῦ κώδικος τῶν νόμων Ἀριθ. ΝΒ')

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ ἐν τῶν ἀναγκαιότητων εἶναι ἡ σύστασις τῶν ὑγειονομείων, διὰ τὴν κάθαρσιν τῶν εἰσερχομένων εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τόπους ὑποκειμένους εἰς λοιμικὰς ἀσθενείας, καὶ

Ἐπειδὴ ἡ σύστασις αὐτῶν ἀπαιτεῖ τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας,

Τὸ Βουλευτικὸν θεσπίζει.

Α'. Νὰ συστηθῶσιν ὑγειονομεῖα εἰς ὅλας τὰς παραλίους πόλεις τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰς ὁποίας ἐλλιμενίζονται πλοῖα διαφόρου μεγέθους.

Β'. Εἰς ἐκάστην αὐτῶν τῶν πόλεων νὰ ἐκλέγυνται ἀπὸ τὸν ἐπαρχον καὶ ἐπιστατοδημογέροντας ὀκτὼ ἐκ τῶν εὐπολητοτέρων κατοίκων, ἐκ τῶν ὁποίων δύο ἀνὰ τριμηνίαν νὰ ἐπιστατῶσιν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον ἀμισθί· καὶ εἰς

μὲν τὰς ἐμπορευομένας πόλεις νὰ ἔχωσιν ἓνα γραμματέα διοριζόμενον ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, εἰς δὲ τὰς μικρὰς πόλεις νὰ ἐκπληρῶσιν οἱ ἴδιοι καὶ τὰ χρεῖα τοῦ γραμματέως.

Γ'. Τὰ εἰσοδήματα τοῦ ὑγειονομείου καὶ καθαρτηρίου νὰ συνάζωνται ἀπὸ τοὺς ὑγειονόμους, τῶν ὁποίων τὸν λογαριασμὸν νὰ πέμπωσι τακτικῶς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας κατὰ τριμηνίαν (μόλις παραλάβουν ἄλλοι τὴν ἐπιστάσιαν) διὰ τοῦ ἐπαρχείου, πέμποντες ἐν ταύτῃ καὶ ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν των πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

Δ'. Ἡ εἰς τὸν παρόντα νόμον ὑπὸ στοιχείου Α συναπτομένη προσδιόρισις (tariffe) τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων νὰ φυλάττηται ἐπ' ἀκριδῆς, καὶ τὸ δόσιμον τῶν καθαριζομένων πλοίων νὰ εἶναι κατ' αὐτὴν τὴν προσδιόρισιν.

Ε'. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα νόμον.

ΣΤ'. Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν κώδικα τῶν νόμων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐξεδόθη τῇ 25 Ἰανουαρίου 1826 ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Πρόεδρος

(Τ. Σ.) Πανοῦτζος Νοταρᾶς.

Ὁ πρῶτος Γραμματεὺς

Α. Παπαδόπουλος.

Ἐπικυροῦται.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Γεώργιος Κουντουριώτης.

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Α. Μαυροκορδάτος.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ δικαίου

Πρὸς τὸν Κύριον Παντιὰν Τζιτζίνιαν.

Θεωρήσασα ἡ σεβαστὴ Διοίκησις τὴν ὑπ' Ἀριθ. 2539 καταχωρισθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς διορισθείσης πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῆς κατὰ σοῦ κατασκευῆς κατηγορίας, ἀποσταλεῖσαν δι' ἀναφοράς τοῦ ὑπουργείου τούτου ὑπ' Ἀριθ. 1710· ἐπικυρώσασα αὐτὴν διὰ σεβαστῆς διαταγῆς ὑπ' Ἀριθ. 14,909, δὲ ἀποκαθιστᾷ

ἄλλων, καὶ ἀμέτοχον πάσης ὑπονοίας πολιτικοῦ κακοῦ σκοποῦ. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο σπεύδει νὰ σοὶ εἰδοποιήσῃ διὰ τῆς παρουσίας του ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν ἀγγελίαν ταύτην, καὶ ἐπεύχεται, τοῦ λοιποῦ, ὅπως φανῇς ἄξιος τῆς ἥς ἐλαττώσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 26 Νοεμβρίου 1825.

Ἐν ἐλλείψει ὑπουργοῦ
(Τ. Σ.) Ὁ Γενικ. Γραμματεὺς
Αγαθόνικος Μιλτιάδης.

Ἐ γ χ ὡ ρ ι ο ι εἰ δ ῆ σ ε ι ς .

Ἀ π ὸ Ν α υ π λ ί ο υ .

Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, συγκεείμενος ἐξ 20 πλοίων τῆς ὁράς, 4 τῶν Ψαρῶν, καὶ 3 τῶν Σπετζῶν, ὅλων 27, ἅμα φθάσας εἰς τὰ περὶ τὰς Πάτρας ὕδατα κατὰ τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, διεσκορπίσθη διὰ τὸν ἐναντίον ἀνεμον, πνέοντα σφοδρῶς ἐκ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. Τελευταίον τὴν 8 κατὰ τὴν νύκτα ἄραξεν εἰς Μεσολόγγιον. Ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ὠφελούμενος ἀπὸ τοῦ εὐνοϊκοῦ εἰς αὐτὸν ἀνέμου κατέπλευσε κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, ὅστις ἠναγκάσθη νὰ ἀφήσῃ τὰς ἀγκύρας, καὶ νὰ σηκωθῇ, καὶ διὰ νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἔθνος ὀφειλομένου χρέους ἐναυμάχησεν ὅπως καὶ ὅσον ἐδυνήθη, χωρὶς νὰ πᾶθῃ κάμμίαν βλάβην.

Κατὰ δὲ τὴν 15 τοῦ μηνός περὶ τὴν 9 ὥραν τῆς νυκτὸς ἔκαυσαν οἱ Ἕλληνες μίαν ἐχθρὴν κροδέταν μεγάλην, καὶ μίαν τῶν καλητέρων τοῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου, καθισμένην εἰς τὰ ῥήχ'α κατὰ τὸν Προκοπάνιστον. Περὶ δὲ τὸ ἀκρωτήριον Πάπα εὗρισκοντο 20 ἐχθρικά πλοῖα, ἀλλ' αὐτὰ ἀντὶ νὰ δράμωσιν εἰς βοήθειαν τῆς κροδέτας, ἀπεχώρησαν πρὸς τὰς Πάτρας. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ὅλος ὁ ἐχθρὸς στόλος, συγκεείμενος ἐξ 60 περίπου πλοίων, ἐξέπλευσεν ἐκ Πατρῶν καὶ Κρυονερού. Πλησιάσαντες δὲ οἱ ἡμέτεροι εἰς τὸ Ἀντ'ῤῥιον διευθύνθησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ περὶ τὴν 6 ὥραν ἐσυγκροτήθη ναυμαχία· περὶ δὲ τὴν 8 ὥραν ἐκυζιεύσαν οἱ ἡμέτεροι ἐν ἐχθρικὸν πυρπολικόν, τὸ ὅποιον οἱ γενναῖοι πυρποληταὶ Τοῦρκοι ἀφήσαντες ἔφυγαν. Καὶ ταῦτα ἐν συντόμῳ ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ γενναιοτάτου ναυάρχου Κυρίου Ἀ. Μιαούλη ἀπὸ 17 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός.

— Ἄνθρωποι ἐκ Βαστίτζης ἐρχόμενοι ὁμολογοῦσιν ὅτι κατὰ τὴν 23 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός ἐγίνε καὶ ἄλλη ναυμαχία, ἥτις δαήρκεσεν ἀπὸ πρωΐας ἕως ἑσπέρας μετὰ μεγάλης ἐπιμονῆς. Τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἀνεδείχθησαν καὶ κατ' αὐτὴν νικηφόρα· καὶ ἀφ' οὗ κατεδίωξαν τὰ ἐχθρικά, καὶ τὰ ἠνάγκασαν νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸν κόλπον τῆς Ναυπάκτου, ἄραξαν θορυβητικῶς ἐμπροσθεν τοῦ Βασιλαδίου. Προσμένοντες ἀνυπομόνως περιστατικὴν εἰδήσιν περὶ τούτου παρ' αὐτοῦ τοῦ ναυάρχου μας.

— Μεταξὺ τῶν καὶ ἐξ ἰδίων χρημάτων συνεργησάντων εἰς αὐξήσιν τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος δίκαιον εἶναι νὰ καταλεχθῇ καὶ ὁ Κύριος Χ. Ἀδὰμ Κωνσταντίνου, ὅστις ἔστειλεν ἐκ Σύρας εἰς Ἀθήνας 29 στρατιώτας, καὶ εἶναι ἕτοιμος ὁ καλὸς οὗτος πατριώτης νὰ στείλῃ καὶ ἄλλους. Εἶθε νὰ εὕρῃ πολλοὺς εἰς τοῦτο μιμητάς!

Κύριε Συντάκτα τῆς Γεν. Ἐφημερ. τῆς Ἑλλάδος!

Πολλὰς καὶ ὀρθὰς συμβουλὰς περὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως ἀνέγνωσα εἰς διαφόρους ἀριθμοὺς τῆς Γ. Ἐ. Ὅποιοις πονεῖ διὰ τὴν πατρίδα, τίποτε περισσότερον βέβαια δὲν ἐπιθυμεῖ, παρὰ αἱ συμβουλαι αὗται νὰ διευθύνουν τὴν καρδίαν, καὶ νὰ ὀδηγήσουν καὶ τὸ πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν ἀξίαν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ μόνην ἐκλογὴν κρέμαται ἡ ἐλπιζομένη ὠφέλεια τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως. Ἀλλὰ μὲ ὅσῃ εὐχαρίστησιν διαβάσει ὁ πατριώτης αὐτὰς τὰς ὀρθὰς συμβουλὰς, μὲ ἄλλην τόσῃν δυσαρέσκειαν βλέπει ὅτι ὅσα ενεργοῦνται εἰς σύστασιν αὐτῆς τῆς συνελεύσεως, εἶναι πάντα ἐναντία.

Ἐφίλονεικῆθη εἰς τὸ Βουλευτικὸν περὶ τοῦ ποῦ πρέπει νὰ συγκροτηθῇ ἡ συνέλευσις. Ἡ σκέψις καὶ ἀπόφασις περὶ τούτου ἀφῆθη εἰς τῆς ἰδίας συνελεύσεως τοὺς πληρεξουσίους, καὶ εὐλόγως· ἐπειδὴ εἰς αὐτοὺς καὶ μόνους ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ τόπου εἰς συγκροτήσιν τῆς συνελεύσεως· ἀλλὰ, διὰ νὰ ἀποφασισθῇ τοῦτο, χρειάζεται τόπος πρῶτον νὰ συνέλθουν οἱ πληρεξούσιοι, καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τόπου τὸ ἔχει ἡ Διοίκησις περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ὅλοι οἱ Βουλευταὶ ἐσυμφώνησαν. Ἐπρεβλήθησαν λοιπὸν διάφορα μέρη εἰς τὸ Βουλευτικόν, ἔχι πλέον περὶ συγκροτήσεως τῆς συνελεύσεως, ἀλλὰ μόνον περὶ συναθροίσεως τῶν πληρεξουσίων ἀπλῶς, καὶ ἡ ψῆφος ὅλου σχεδὸν τοῦ σώματος ἔπεσεν εἰς τὰ Μέγαρα, καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἐξέδωκε τὴν περὶ τούτου διακήρυξιν ἐπὶ τὰς αὐτὰς βάσεις τῆς πρώτης διακηρύξεως. Ἀλλὰ μόλις ἐφάνη ἡ διακήρυξις, καὶ βλέπομεν πλῆθος Πελοποννησίων νὰ συρρέῃ εἰς τὸ Ἄργος, καὶ νὰ μὴ θέλῃ, ὡς μαυθάνομεν, νὰ συνέλθουν οἱ πληρεξούσιοι ἐκτὸς τοῦ Ἰσθμοῦ. Ἰδοὺ τὰ προοίμια τῆς συνελεύσεως, κακὰ καὶ ψυχρὰ προοίμια, ὡς ἀντιβαίνοντα εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως, ἡ ὁποία εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν· καὶ ὅταν προοιμιάζωμεν τόσον κακὰ, εἶναι ἐλπιζόμενον νὰ τελειώσωμεν καλὰ; Ἀκούομεν ὅτι εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς μερικὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου (εἰς τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς νήσους δὲν ἠξεύρω ἂν ἐγιναν, καὶ πῶς ἐγιναν αἱ ἐκλογαὶ) ἐγιναν τινῶν πληρεξουσίων αἱ ἐκλογαί· ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν πῶς ἐγιναν, διὰ νὰ ἰδοῦμεν τί πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν ἀπὸ αὐτὰς. Τῶν ἐκλογῶν εἰς δύο ἐπαρχίας τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος τὰς ἀποδείξεις ἔχω ἀνὰ χεῖρας· τὴν μίαν λαμβάνω ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν Ἀριθ. 16. Συγχαίρομαι τὸν Κύριον Ἀ. Λιδωρικὴν ὅτι, ἀφ' οὗ οἱ συμπατριῶται τοῦ εἰς μάτην τὸν ἐπρόσμεναν ὡς ἂν τὰ πρῶτα τὸ ἔργο μὴ ἀνῇ, ὅλη ἡ ἐπαρχία τοῦ Λιδωρικού συνελθούσα εἰς Γρανίτζαν τὸν ἀπεφάσισε πληρεξούσιον καὶ παραστάτην, καὶ τὸν παρακαλοῦν, ἂν εἶναι ὁρίσματος του, νὰ ὀρίσῃ ἕως ἐκεῖ, διὰ νὰ τὸν ἰδοῦν, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἐστερεύθησαν σχεδὸν τρεῖς χρόνια, καὶ ἔμειναν ὡς ἂν τὰ ἔργα προέβη, ὅπου βελάζοντο. Ἀλλὰ ἐχρειάζετο τάχα διὰ τὴν νομιμότητα τῆς ἐκλογῆς τοῦ πρῶτου

αὐτὸς σύμφωνος (*); Εμβαίνουν λοιπὸν καὶ καπιτάνοι εἰς τὰς ἐκλογάς; Καὶ ἂν ἐμβαίνουν αὐτοὶ, ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ἐλευθερός ὁ λαός; Ἡ δὲν ἡξεύρομεν ὅτι οἱ καπιτάνοι ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν βαστοῦν εἰς τὸ χεῖρ τὸ σκῆπτρον!

Ἰδοὺ καὶ ἡ ἄλλη μου ἀπόδειξις. Ἐντὸς τοῦ Ναυπλίου ἔγινε πρᾶγμα πληρεξουσίου ἐκ μέρους μιᾶς ἐπαρχίας τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τοῦ . . . , καὶ αὐτὸ τὸ ἔγγραφον ἐστάλη εἰς τὸν καπιτάνον ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας, διὰ νὰ βιάσῃ τοὺς πολίτας νὰ τὸ ὑπογράψουν. Ἰδοὺ ἐκλογαί! τοῦ συνέλευσις! (**).

Ἀντίφωμεν τώρα τὸ βλέμμα μας καὶ εἰς τὰ τῆς Πελοποννήσου. Μανθάνομεν ὅτι μεταξὺ τῶν ἐπαρχιῶν, ὅσαι ἔκαμα τὰς ἐκλογάς, εἰς τὰς περισσοτέρας δὲν ἐφυλάχθη ἡ βάση τῆς διακηρύξεως· ἐπειδὴ, ἀντὶ νὰ ἐκλεχθῇ διπλοὺς ὁ ἀριθμὸς τῶν πληρεξουσίων κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν παραστατῶν, ἐκλέχθη τριπλοὺς, καὶ εἰς ἄλλας ἀπὸ αὐτὰς ἐκλέχθησαν καὶ τρία τακίμια πληρεξουσίων, ἐπειδὴ εἰς δύο ἢ τρία ἀντιφερόμενα μέρη διαιρεῖται ἡ ἐπαρχία, καὶ ἡ κεφαλὴ κάθε μέρους θέλει τοὺς ἐθνικούς του πληρεξουσίου. Καὶ εἰς ἄλλα μέρη βιάζουν οἱ καπιτάνοι τοὺς πολίτας νὰ ἐκλέξουν ὅποιον θέλουν αὐτοί. Πῶς λοιπὸν νὰ μὴν ἐλεεινολογήσῃ ὁ πατριώτης τὴν Ἑλλάδα; Τί ἡμπορεῖ νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ τοιαύτης συνέλευσις; Μὲ παρηγορεῖς, Κύριε Συντάκτα! εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν τῆς Γεν. Εφημ. ἐπὶ μεταξὺ τῶν ὀπλαρχηγῶν, προκρίτων καὶ ἄλλων Πελοποννησίων πατριωτῶν, οἵτινες συνήχθησαν εἰς Ἀργεῖον, ἐπικρατεῖ ἄκρα ὁμόνοια καὶ ὁμοφροσύνη· πλὴν σὲ βεβαιῶν ὅτι αὕτη ἡ παρηγορία δὲν εἰσχωρεῖ εἰς τὴν καρδίαν μου, ἐπειδὴ βάσιν ἔχει μόνον ἀπλοὺς λόγους. (***) Καὶ πῶς νὰ εἰσχωρήσῃ, Κύριε! ὅταν πάντοτε ἀκούα, καὶ ἀκούω ὁμονομίας καὶ ὁμοφροσύνης λόγους, πλὴν ποτὲ δὲν εἶδα καὶ ὁμονοίας καὶ ὁμοφροσύνης ἔργα; Τί βλέπω τώρα καὶ νὰ παρηγορηθῶ διὰ τὴν ἐρχομένην συνέλευσιν, ὅταν αἱ ἐκλογαὶ γίνονται κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, καὶ ὅταν ἡ Διοίκησις δὲν εἰσακούεται ὡς πρὸς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἐκλεξεν εἰς συνάθροισιν τῶν πληρεξουσίων, καὶ ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν; Εἶναι αὐτὰ προμαντεύματα καλά; Εἶναι δείγματα εὐπειθείας εἰς τὴν Διοίκησιν; Εἶναι ὁμονοίας, καὶ ὁμοφροσύνης ἔργα; Εἶναι παρηγορία; Εἶναι χαρά; —

Ἐν Ναυπλίῳ 1826 Ἰανουαρίου 28.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν σου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

Ἐκ Φλωρεντίας, 1 (15) Ἰανουαρίου.

Ἡ ἐφημερίς τῆς Φλωρεντίας περιέχει τ' ἀκόλουθα:

Ἀπὸ γραμμάτων τῆς Πετροπόλεως σταλέντων πρὸς τὴν ἐφημερίδα Ῥωσικὴν πρεσβεῖαν δι' ἐκτάκτου ταχυδρομίου, ἀνα-

(*) Παρῆλθεν πρᾶγμα! Ὅλη ἡ ἐπαρχία τοῦ Λιθωρικού συνήχθη εἰς ἐκείνην τὴν πληρεξουσίαν, καὶ ὅμοις ἓνα μόνον ἐκλεξε, καὶ τὸν ἄλλον ἐπιστάτην μετὰ ὅλγας ἡμέρας νὰ σταίῃ! Τί σημαίνει τοῦτο; — Ὁ Συντάκτης.

(**) Τοιαύται ἐκλογαὶ ἔγιναν καὶ ἄλλαι εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν καπιτάνων, πρεσβυτέρων καὶ συνεργῶν τινῶν τῶν ἐν Ναυπλίῳ καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀπεσταλμένων. Ὁ Συντάκτης.

(***) Εἴπαμεν ὅτι ἐπικρατεῖ ἄκρα ὁμόνοια καὶ ὁμοφροσύνη, ἀναφερόμενοι εἰς τοὺς ἐς Ἀργεῖον ἐρχομένους. ἂν ἀπατήθημεν, λυπημένα παραστήσομεν καὶ ἐλπίδα ἐκ φύλης καὶ καρδίας νὰ ὑπάρξῃ ὅτι ἐληφθῶμεν ἐκ τῆς ἐκλογῆς. Ὁ Συντάκτης.

χωρήσαντος ἐκεῖθεν τὴν 28 Δεκεμβρίου, εἰδοποιήθημεν ὅτι ὁ μέγας δούξ Κωνσταντῖνος ἀναγορευθεὶς ἤδη αὐτοκράτωρ παρὰ τοῦ σεβαστοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ μεγάλου δουκὸς Νικολάου, ἐπεβεβαίωσε τώρα τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει προλαβόντως παραίτησιν τοῦ θρόνου, ἐγκριθεῖσαν καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐτοῦ Ὑψηλότης ὁ μέγας δούξ Νικόλαος ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον, κληθεὶς Νικόλαος Α'.

Ἡ ἐξῆς διακήρυξις ἐκδοθεῖσα παρὰ τοῦ νέου αὐτοκράτορος ἐξηγεῖ περιστατικῶς τὴν αἰτίαν τοῦ συμβάντος τούτου. Ἡμεῖς Νικόλαος Α', ἐλέει Θεοῦ αὐτοκράτωρ καὶ μονάρχης πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κτλ. κτλ. κτλ.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκόους δηλοποιούμεν.

Μὲ θλίψιν τῆς καρδίας μας, ἐν μέσῳ τῆς καταδυνάμυνσης ἡμᾶς γενικῆς λύπης, Ἡμεῖς, ὁ αὐτοκρατορικὸς ἡμῶν οἶκος, καὶ ἡ ἀγαπητὴ ἡμῶν πατρίς, τεταπεινωμένοι ἐνώπιον τῶν ἀκατανόητων βουλῶν τοῦ Παντοδυνάμου, εἰς αὐτὸν μόνον ζητοῦμεν δύναμιν καὶ παρηγορίαν. Ὁ Θεὸς ἐπροσκάλεσεν εἰς ἑαυτὸν τὸν αἰμίμηστον Ἀλέξανδρον Α', καὶ ἡμεῖς ὅλοι ἐχάσαμεν πατέρα καὶ ἡγεμόνα, ὅστις ἐπὶ 25 ἔτη ἔφερε τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ῥωσσίας καὶ ἡμῶν.

Ὅταν τὴν 27 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου (9 Δεκεμβρίου) εἰδοποιήθημεν περὶ τοῦ οἰκτροῦ τούτου συμβάντος, ἐσπεύσαμεν κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν στιγμήν τῆς λύπης καὶ τῶν δακρύων νὰ ἐκπληρώσωμεν ἱερὸν χρέος, καὶ ὠθούμενοι ἐν ταύτῳ ἀπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς καρδίας μας ὠρκίσθημεν πίστιν πρὸς τὸν πρεσβύτερον ἡμῶν ἀδελφὸν Καίσαρο-δικὴν μέγαν δούκα Κωνσταντῖνον, ὡς νόμιμον κληρονόμον τοῦ θρόνου τῆς Ῥωσσίας κατὰ τὸ δικαίωμα τῶν πρωτοτοκίων.

Ἀλλὰ μόλις ἐπληρώσαμεν τὸ ἱερὸν τοῦτο χρέος, καὶ ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ βασιλείου ὅτι τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1823 εἶχε παρακατατεθῇ εἰς αὐτὸ φάκελος ἐσφραγισμένος μετὰ τὴν σφραγίδα τοῦ μακαρίτου αὐτοκράτορος, φέρων ἐπιγραφὴν ἰδιόχειρον τῆς Αὐτοκρ. Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τὴν ἐξῆς: «Ἴνα φυλάττηται εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ βασιλείου ἕως ἐτέρας διαταγῆς μου· ἐὰν δὲ ἀποθάνω, νὰ ἀνοιχθῇ εἰς ἐκτάκτον συνεδρίαν πρὸς τοῦ νὰ προηγηθῇ καμμία ἄλλη πράξις.» ὅτι ἡ ὑπερτάτη αὕτη διαταγὴ ἐξετελεσθῇ ἀπὸ τοῦ συμβουλίου, καὶ ὅτι εἰς τὸν φάκελον αὐτὸν εὑρέθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα: Α'. Ἐπιστολὴ τοῦ Καίσαρο-δικῆ καὶ μεγάλου δουκὸς Κωνσταντίνου, ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1822 μνηολογημένη, πρὸς τὸν μακαρίτην αὐτοκράτορα, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Αὐτοκρ. Αὐτοῦ Ὑψηλότης παραιτεῖται τὴν διαδοχὴν τοῦ θρόνου, ὅστις ἀνήκεν εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ δικαίωμα τῶν πρωτοτοκίων. Β'. Διακήρυξις ἀπὸ 16 Αὐγούστου 1823, ὑπογεγραμμένη ἰδιόχειρως παρὰ τῆς Αὐτοκρ. Αὐτοῦ Μεγαλ., διὰ τῆς ὁποίας, ἐγκρίνων τὴν παραίτησιν τοῦ Καίσαρο-δικῆ καὶ μεγάλου δουκὸς Κωνσταντίνου, διορίζει ἡ Αὐτοῦ Μεγαλ. ὅτι, ὄντες κατὰ τὴν ἡλικίαν πρῶτος μετ' αὐτὸν ἡμεῖς, εἴμεθα κατὰ τοὺς θεμελιώδεις νόμους ὁ πλησιέστερος κληρονόμος τοῦ διαδήματος. Ἐπληροφορήθημεν περιπλέον ὅτι παρόμοια ἔγγραφα εὕρισκοντο παρὰ κατατεθειμένα καὶ εἰς τὴν διευθυντικὴν Γερουσίαν, εἰς τὴν ἁγίαν Σύνοδον, καὶ εἰς τὴν ἐν Μόσχᾳ τῆς μητροπόλεως ἐκκλησίαν τῆς Κοιμήσεως.

Αἱ εἰδήσεις αὗται δὲν ἐδύναντο οὐδαμῶς νὰ μεταβάλωσι τὴν ὁποίαν εἶχαμεν κάμει ἀπόφασιν. Ἐμφαίνεται μὲν εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα παραίτησις γινομένη ἀπὸ τῆς Αὐτοκρ. Αὐτ. Ὑψηλ., ζῶντος τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ἐπικυρωμένη διὰ τῆς συναινέσεως τῆς Α. Α. Μ., ἡμεῖς ὅμως δὲν εἴχομεν οὔτε ἐπιθυμίαν, οὔτε δικαίωμα νὰ θεωρήσωμεν ὡς μετὰ τρεῖς αὐτὴν τὴν παραίτησιν, ἥτις δὲν ἐδημοσιεύθη, ὅταν ἐγένετο, οὐδ' ἔλαβε κύρος νόμιμον. Ἡθέλαμεν ἐπὶ τῆς νὰ δείξωμεν τὸ σέβας ἡμῶν εἰς τὸν πρῶτον Δεμελιῶδην τῆς πατρίδος ἡμῶν νόμον περὶ τῆς ἀμεταβλήτου τάξεως τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου, καὶ, πιστοὶ εἰς τὸν ὅποιον ἐκάμαμεν ὅρκον, ἐπεμείναμεν εἰς τὸ ν' ἀκολουθήσῃ ὅλον τὸ βασίλειον τὸ παράδειγμα μας. Εἰς τὴν καιρίαν ἐκείνην περίστασιν σκοπὸν δὲν εἴχομεν ν' ἀμφισβητήσωμεν περὶ τῆς ἰσχύος τῶν ἀποφάσεων τῆς Α. Α. Ὑψηλ., καὶ πολὺ ὀλιγώτερον νὰ ἐναντιωθῶμεν εἰς τὴν Δέλησιν τοῦ μακαρίτου αὐτοκράτορος πατρός μας καὶ κοινοῦ εὐεργέτου Δέλησιν, ἡ ὁποία πάντοτε Δέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἱερά. Ἐζητήσαμεν μόνον ν' ἀσφαλίσωμεν καὶ κατὰ τῆς παραμικρᾶς παραβάσεως τὸν νόμον τὸν διορίζοντα τὴν τάξιν τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου, νὰ φανερώσωμεν τὴν εἰλικρίνειαν τῶν διανοημάτων μας, καὶ νὰ προφυλάξωμεν τὴν ἀγαπητὴν πατρίδα μας καὶ κατὰ μίαν στιγμὴν ἀπὸ τῆς ἀβεβαιότητος περὶ τοῦ νομίμου ἡγεμόνος τῆς. Αὐτὴν ἡμῶν τὴν ἀπόφασιν, γενομένην ἐν καθαρότητι συνειδήσεως ἐνώπιον τοῦ καρδιογνώστου Θεοῦ, εὐλόγησε καὶ ἡ Αὐτ. Μεγαλ. ἡ αὐτοκρατορίσσα Μαρία, ἀγαπητὴ ἡμῶν μήτηρ.

Ἐν τοσούτῳ ἡ λυπηρὰ εἰδήσις τοῦ θανάτου τοῦ αὐτοκράτορος ἔφθασε κατευθεῖαν ἀπὸ Ταυανθού εἰς Βαγσαδίαν τὴν 25 Νοεμβρίου (7 Δεκεμβρίου), δύο ἡμέρας πρότερον ἢ εἰς Πετρούπολιν. Ἀμετάβητος εἰς τὴν ἀπόφασιν του ὁ μέγας δούξ Κωνσταντῖνος, ἐπεβεβαίωσεν αὐτὴν τὴν ἐπαύριον μὲ δύο ἔγγραφα ἀπὸ τῆς 26 τοῦ ἐνεστώτος μηνολογούμενα, καὶ ἐπεφόρτισε τὸν ἀγαπητὸν ἡμῶν ἀδελφὸν μέγαν δούκα Μιχαὴλ νὰ μᾶς τὰ ἐγχειρίσῃ. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα συνίστανται Α'. εἰς ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς τὴν Αὐτ. Μεγαλ. αὐτοκρατορίσσαν ἀγαπητὴν ἡμῶν μητέρα, διὰ τῆς ὁποίας, ἀνανεῶν τὴν προλαβοῦσαν ἀπόφασιν του, καὶ ἐπιστηρίζων αὐτὴν εἰς γράμμα τοῦ μακαρίτου αὐτοκράτορος ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1822 μηνολογούμενον, εἰς ἀπάντησιν σταλὲν τοῦ ἐγγράφου τῆς παραίτησεώς του, τοῦ ὁποίου ἐπερικλείετο ἀντίγραφον, ἡ Α. Α. Ὑψηλ. παραιτεῖται ὀριστικῶς καὶ πασιφανῶς ὅλα του τὰ πρὸς τὸν θρόνον δικαιώματα, καὶ, κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Δεμελιῶδους νόμου διορισμένην τάξιν, ἀναγνωρίζει αὐτὰ τὰ δικαιώματα εἰς ἡμᾶς καὶ τοὺς ἀπογόνους ἡμῶν. Β'. Εἰς ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς ἡμᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Α. Α. Ὑψηλ. ἐκφράζεται κατ' ἐπανάληψιν τὴν πρώτην τοῦ ἀποφασίν, καὶ μᾶς δίδει τὸν τίτλον τῆς Αὐτοκρ. Μεγαλ., φυλάττων αὐτὸς τὸν τοῦ Καισαροδίκου, τὸν ὁποῖον εἶχε προτερον, καὶ ὀνομάζεται πρῶτος τῶν ἡμετέρων ὑψηλῶν.

Ὅσον ἀποφαντικὰ καὶ ἂν ἔγιναν αὐτὰ τὰ ἔγγρα-

φα, καὶ ὅσον ἐναργῶς καὶ ἂν ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Α. Α. Ὑψηλ. ἦτον σταθερὰ καὶ ἀμετάτρεπτος, τὰ αἰσθήματα ἡμῶν, καὶ τοῦ πράγματος ἡ κατάστασις μᾶς ἐπαρακίνησαν ν' ἀναβάλωμεν τὴν δημοσίευσιν ἕως οὗ ἡ Α. Α. Ὑψηλ. φανερώσῃ τὴν Δέλησιν του, περὶ τοῦ ὁποίου ἡμεῖς καὶ ὅλον τὸ βασίλειον ἐκάμαμεν πρὸς αὐτὸν ὅρκον.

Λαβόντες δὲ τῶρα τὴν ὀριστικὴν δήλωσιν τῆς Δέλησεως τῆς Α. Α. Ὑψηλ., τὴν κοινοποιούμεν εἰς ὅλους τοὺς ὑψηλούς μας, συνάπτοντες εἰς αὐτὴν Α'. Τὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Α. Ὑψηλ. τοῦ Καισαροδίκου καὶ μεγάλου Δουκὸς Κωνσταντίνου πρὸς τὸν μακαρίτην αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον Α'. Β'. Τὴν ἀπόκρισιν τῆς Α. Α. Μεγ. Γ'. Τὴν διακήρυξιν τοῦ μακαρίτου αὐτοκράτορος, τὴν ἐπιβεβαιόνουσιν τὴν παραίτησιν τῆς Α. Α. Ὑψηλ., καὶ ἀναγνωρίζουσιν ἡμᾶς ὡς κληρονόμον του. Δ'. Τὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Α. Ὑψηλ. πρὸς τὴν Α. Μεγ. τὴν αὐτοκρατορίσσαν. Ε'. Τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὴν τῆς Α. Α. Ὑψηλ.

Κατὰ συνέπειαν ὅλων τούτων τῶν ἐγγράφων, καὶ διὰ τὸν Δεμελιῶδην νόμον τοῦ βασιλείου περὶ τῆς τάξεως τῆς διαδοχῆς, πλήρης σεβασμοῦ πρὸς τὰς ἀκατανοήτους βουλὰς τῆς ὁδηγούσης ἡμᾶς Δείας προνοίας, ἀναβαίνομεν εἰς τὸν θρόνον τῶν ἡμετέρων προγόνων, εἰς τὸν θρόνον τῆς αὐτοκρατορίας πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, καὶ εἰς τοὺς θρόνους τοῦ βασιλείου τῆς Πολωνίας καὶ τοῦ μεγάλου δουκάτου τῆς Φινλανδίας, τοὺς ἀπ' ἐκείνου ἀχωρίστους, καὶ διατάττομεν

Α'. Νὰ γένῃ ὅρκος πίστεως πρὸς ἡμᾶς, καὶ τὸν κληρονόμον ἡμῶν τὴν Α. Α. Ὑψηλ. τὸν μέγαν δούκα Ἀλέξανδρον, ἀγαπητὸν ἡμῶν υἱόν.

Β'. Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀναβάσεως ἡμῶν εἰς τὸν θρόνον ἀρχεῖται ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1825.

Προσκαλοῦμεν τέλος ὅλους τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑψηλούς νὰ ὑψώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς θερμὰς δεήσεις τῶν πρὸς τὸν Παντοδύναμον, ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ μᾶς χαρίσῃ τὴν ἰσχὺν νὰ βαστάσωμεν τὸ φορτίον, τὸ ὁποῖον ἡ ἀγία αὐτοῦ πρόνοια μᾶς ἐπέβαλε, νὰ μᾶς ἐπιστηρίξῃ εἰς τοὺς σταθεροὺς μας σκοποὺς, τοῦ νὰ ζήσωμεν ὅλως δι' ὅλον διὰ τὴν ἀγαπητὴν ἡμῶν πατρίδα, καὶ νὰ βαδίσωμεν εἰς τὰ ἴχνη τοῦ μονάρχου, τὸν ὁποῖον θρηνοῦμεν. Εἴθε ἡ βασιλεία ἡμῶν νὰ εἶναι ἀκολουθία τῆς ἐδικῆς του, καὶ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐκπληρώσωμεν ὅλας τὰς εὐχὰς του, διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ῥωσσίας, ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ἡ ἱερὰ μνήμη Δέλει διεγείρει εἰς ἡμᾶς τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ ν' ἀξιωθῶμεν τὰς εὐλογίας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τῶν λαῶν ἡμῶν.

Ἐδόθη ἐκ τῆς ἐν Πετροπόλει αὐτοκρατορικῆς ἡμῶν καθέδρας τὴν 12 (24) Δεκεμβρίου τοῦ 1825 σωτηρίου ἔτους, πρώτου τῆς ἡμετέρας βασιλείας.

Ἰπποσημειοῦμαι Νικόλαος